

**EL LLIBRE
DE LA SETMANA**

Harry Hole et clava el ganivet ben endins

PERFIL

VA SER AMB 'EL RATPENAT', PUBLICADA EL 1997, QUE EL NORUEC JO NESBØ VA DONAR A CONÈIXER EL SEU PERSONATGE ESTRELLA, EL POLICIA HARRY HOLE. DES DE LLAVORS LA SAGA HA TINGUT ONZE LLIURAMENTS MÉS. L'ÚLTIM ÉS 'GANIVET'

LLUÍS-ANTON BAULENAS

Hi ha sagues literàries que tenen poder hipnòtic. La de Jo Nesbø dedicada al policia (o expolicia, depèn) Harry Hole n'és una, sens dubte. Funciona com un rellotge i quan arriba l'enèsima entrega ja t'és igual el que et doni l'escriptor noruec. El vols a ell i vols les seves històries, per inversemblants que siguin de vegades. Sobretot a l'hora de justificar, simplement, l'existència física de l'heroi. Al llarg de la seva història li passa de tot, cada entrega nova assumeix què ha passat a l'anterior. Per això, en aquesta que presentem a hores d'ara, *Ganivet*, hi tro-

bem un Harry Hole més neuròtic que mai en la lluita contra l'alcoholisme però, sobretot, més apeçaat que la criatura de Frankenstein. La cicatriu a la cara, brutal, fruit d'un altre episodi de supervivència inversemblant, convertiria el Joker en un nen fent la primera comunió. La pròtesi del dit, de material noble, ens acosta sarcàsticament al principi d'un cibernòtic. Va coix. ¿Fins on recosirà en Harry Hole, Jo Nesbø? Fins on calgui. Si continua així acabarà assemblant-se al Dan Fortune de Michael Collins, una mena de Marlowe finisecular amb una particularitat que el diferencia: li falta un braç. Aquesta mancança obre tota una gamma de possibilitats, tant pel que fa a la psicologia del personatge com a la seva manera d'enfrontar-se a la feina.

GANIVET
JO NESBØ
PROA / RESERVOIR BOOKS
TRADUCCIÓ DE MERITXELL SALVANY
592 PÀG. / 19,90 €

ratura nòrdica d'èxit contemporània, que també va crear una sèrie de novel·les al voltant de l'inspector de policia Kurt Wallander. En un capítol, per exemple, introdueix un personatge nou, algú que es busca la vida al carrer, pensa, parla, ens diu coses, què ha fet, què farà... El lector pensa que té importància per a la trama. Doncs no: Nesbø el fa seure a terra al metro a demanar caritat i serveix perquè Hole li robi les monedes perquè necessita fer una trucada telefònica (cosa que, per cert, ens informa que a Oslo, avui en dia, encara hi ha cabines: a Barcelona, al metro, Hole ho hauria tingut més pelut).

Resumint, doncs, una altra aventura de Harry Hole, implacable, deductiu, brillant, amb un subconscient que funciona més ràpid que el del mateix lector, amb trames diverses entreteixides, com és habitual, amb l'aparició d'un antic criminal engarjolat per en Hole anys enrere i que reapareix amb ganes de venjar-se, i amb l'afegit d'un component argumental dramàtic que l'afecta directament.

Amb tot, aquest últim lliurament desenvolupa la trama amb una certa contenció i explotant la banda sentimental més íntima del protagonista, encallat en un moment crucial de la vida i enfrontat a un enigma que el pot destrossar definitivament. No es poden donar gaires pistes més. Simplement dir que en Harry Hole no decebrà els seus seguidors habituals i sense problemes n'enganxarà de nous. La raó és que Nesbø té una traça particular per donar informació vella al lector que acaba d'arribar perquè se situï en el seu univers sense que el lector fidel ho trobi enfarfegós. ♦

AQUEST ÚLTIM LLIURAMENT DE JO NESBØ DESVOLUPA LA TRAMA AMB UNA CERTA CONTENCIÓ I EXPLOTA LA BANDA SENTIMENTAL MÉS ÍNTIMA DEL PROTAGONISTA

PERE VIRGILI

Un personatge implacable

¿És bo, literàriament parlant, que hi hagi personatges que desenvolupen un fenomen semblant al de les fans o les *groupies*? Els *bestsellers*, i la saga de Hole s'hi pot incloure, són tanmateix un món a part. I l'únic que es pot fer és pregar al cel que, a més a més, tinguin una mínima ambició literària, amb tot el que implica. Stephen King, ara reivindicat, ho fa depèn del llibre. Segons com li agafa, n'hi ha de més elaborats o menys. Corín Tellado era una fàbrica, un antecedent casolà de la supermaquinària productora d'èxits Danielle Steel, per exemple. Nesbø sap què té entre mans. I ho fa bé. A més, escriu a la manera escandinava, una mica exhaustiva, amb poques el·lipsis. Ens hi va acostumar Henning Mankell (1948-2015), el pare de tota la lite-

El superheroi metalingüístic

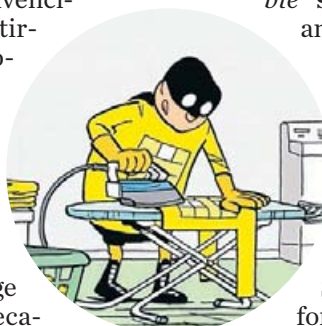
XAVI SERRA

En algunes obres de metaficció, el narrador o els personatges són conscients d'estar en una ficció i, en conseqüència, reflexionen sobre la naturalesa de l'obra o fins i tot trenquen la quarta paret per interpel·lar el públic o el lector. Una transgressió narrativa habitual –la podem trobar tant al *Quixot* com a *Deadpool*– que en la sèrie d'histories de Pascal Jusselin *Imbatible* adquireix una nova dimensió, ja que l'heroi protagonista no només sap que és dins un còmic sinó que és conscient de la trama de les pàgines i la disposició de les vinyetes, i utilitza aquest coneixement a favor seu. “És la màgia dels

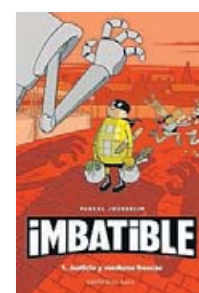
còmics”, explica ell simplement en la primera història, on salta de la primera tira de vinyetes a la segona per caure damunt d'uns atracadors i dispara d'una vinyeta a una altra d'anterior, cosa que altera la seqüència cronològica. És el seu superpoder: moure's per la pàgina del còmic trencant les convencions narratives per sortir-se amb la seva i derrotar els criminals, un exercici metalingüístic sofisticat però d'una ambició purament lúdica. Perquè *Imbatible*, si es vol, pot servir per reflexionar sobre el llenguatge narratiu i els seus mecanismes, però sobretot per de-

lectar-se i riure de valent amb l'enginy de Jusselin, que amb l'esperit d'un il·lusionista de barraca se supera d'història en història introduint nous recursos i trucs, ampliant la nòmina de personatges i, en definitiva, fent seu el lema “encara més difícil”, sobretot quan *Imbatible* s'enfronta a enemics amb superpoders *meta*.

A l'èxit de la proposta hi contribueix també el disseny de l'emascarat protagonista, un tap de bassa més aviat rabassut amb una graella de vinyetes com a logo. Sempre el veiem uniformat, però sovint enfeinat en tasques domèstiques:

EDITORIAL BASE

IMBATIBLE
PASCAL JOUSSELIN
EDITORIAL BASE
TRAD. ALBERT VILARDELL
48 PÀG. / 14 €

planxant la roba, netejant les finestres o comprant queviures. És un superheroi peculiar i d'estar per casa que, curiosament, ha sorgit d'un dels planters menys superheroics del còmic mundial: les pàgines de la mítica revista *Spirou*, on es publica des del 2013. *Imbatible*, que Editorial Base edita en català i en castellà, demostra que per renovar una tradició fonamental com la del còmic juvenil francobelga, estancada des de fa anys en l'explotació dels personatges icònics de l'època daurada, no cal mirar al cinema ni al manga sinó tan sols talent i originalitat. No és estrany que, tot i estar dirigit al públic juvenil –pares a la recerca d'un regal de Reis, alerta!–, el còmic estigués entre els 15 finalistes del Premi de la Crítica francesa del 2017. ♦